

TW-nytt

Conservare - Illuminare - Inspirare

Losje nr. 22
Thomas Wildey

MAI 1983

Redaksjon:
Daniel Moody, Erik Sundby

PÅ FALLREPET

En valgperiode går mot sin avslutning, og det kan være naturlig å gi uttrykk for noen av de tanker og erfaringer som har festet seg hos en Overmester gjennom de to foregående år.

Etter installasjonen var det naturlig nok usikkerheten det største problem en Overmester hadde å hanske med. Vil en Overmester og hans kollegium klare den oppgaven som er blitt pålagt etter et valg? - Man overtar ansvaret for en loge som er drevet på en god og seriøs måte gjennom årtier, og det er et klart ønskemål om at dette også skal fortsette i fremtiden.

Dette kan kun skje ved at det rituelle arbeidet blir gjennomført på en korrekt måte, og at den administrative drift planlegges og utføres nøyaktig.

Jeg sitter igjen med den erfaring og klare formening at disse mål kun kan oppnås gjennom skikkelige forberedelser til hvert enkelt møte, samt at logens drift planlegges gjennom kollegiemøter før den legges fram for logens brødre. Dette har vært en målsetting for det sittende embedskollegium, og jeg tror det har gitt positive resultater.

Vi overleverer logen videre til nye embedsmenn med flere kandidater klare til opptagelse. Etter vår "Venneaften" ser det også ut til at logen vil få ytterligere endel søkere. Rekrutteringen til logen har vært et av mine hovedmål det siste året, og jeg er glad for at dette nå har lyktes, idet logen har et stort behov for ekspansjon gjennom nye brødre.

Rent økonomisk har vi i valgperioden slitt endel, men økningen i kontingenten vil sannsynligvis føre til en bedret økonomi i de nærmeste år. Det arbeides også med planer om å benytte bankgiro til innbetaling av kontingenten, noe som kan gi en bedre fordeling av logens inntekter.

Det er mange møter som kunne trekkes fram som positive og givende ved siden av gradtildelingens. Vi har hatt enkenemdens aften, sommermøter samt klubb- aftenar med gode kåserer. Og sist, men ikke minst, vennskapsbesøk i og av andre loger, samt fra vår venneloge i Fredericia. - Alt dette er fine eksempler på hva en loge kan klare og gjennomføre til glede for alle parter. Det er derfor mitt håp at dette også vil fortsette i fremtiden.

I og med at jeg har fått spalteplass i T.W.-nytt, vil jeg også benytte anledningen til å takke D.D.S.S. Arne Gjerberg for det store arbeidet han har nedlagt i forbindelse med artiklene om Ordenens historikk. Dette har blitt læst med stor interesse av alle logens brødre. En takk vil jeg også gi til redaktørene av bladet som nå dessverre vil trappe ned arbeidet på grunn av andre gjøremål.

Tilslutt vil jeg få ønske samtlige brødre og deres familie en riktig god sommer, samt ønske det nye arbeidskollegium som skal overta i september lykke til med arbeidet for logens fremtidige styrkelse og ekspansjon.

Arnfin Evjen

PÅ FALLREPET vil også vi ønske brødrene en GOD SOMMER.

Siden dette er siste nummer av T.W.-nytt fra vår hånd, vil vi takke for all positiv interesse for bladet i de år vi har vært redaktører og ønske kommende redaktører lykke til med det videre arbeid.

Daniel Moody

Erik Sundby

Den store svenske dikteren August Strindberg var en sammensatt natur. Derfor har også hans liv gitt stoff til mye forskning. På det religiøse området tørnet motsetningene sammen i hans liv, og hans splittethet og dobbelthet måtte helt naturlig føre til sjelelige kriser.

I sin ungdom overveide han alvorlig å bli prest. Allerede før han tok artium vikarierte han i en landsbykirke for en prest, som var glad for hjelpen hans. Debuten ble ikke så lite av en sensasjon. "Kandidaten" skjøv på en nesten utfordrende måte teksten om Jesu guddommelighet til side og talte istedet om "Guds nåde i omvendelsen".

Men trass i den fromme innflytelse han hadde vært under i sitt barndoms-hjem, salte han om og ble en fiende av kirken og kristendommen.

T Georg Brandes skrev han en gang slik: "Kristendommen står for meg som barbari, som bare kunne komme istand gjennom folkevandringene. Kristendommen er et skritt tilbake i utviklingen - den er de fattiges, de ynkelige, kastratenes, kvinnenes og barnas religion".

Slik svingte han pilsken, men uten å vite at han samtidig svingte den over seg selv. Han var riktignok blitt ateist, men han fikk oppleve hvor vanskelig det var å holde fast på fornektelsen.

Jo eldre han ble, desto mer ble han klar over den betydning hans livs røtter hadde, og disse stakk dypt ned i kristendommen. Da han i de siste ti årene av sitt liv meditererte over livet husket han barnepiken sin og hva hun hadde gitt ham, - det han selv betegnet som den første og beste religionsundervisning, nemlig barnebønnen

"Gud, som har de små barn så kjær",
Fadervår og Velsignelsen.

Etter som årene gikk, følte Strindberg en lengsel etter det guddommelige og etter visshet om Guds tilstedeværelse. Han skrev om dette: "Jeg har en bestemt religiøs fornemmelse av at min skjebne styres ovenfra"

Det var i byen Paris at Strindberg i 40-års alderen begynte å gjenoppdage Bibelen. Livet hadde til det øyeblikk vært en bitter tragedie for ham. To ekteskap var blitt oppløst ved skilsmisse, trass i at det var barn i dem begge. Han hadde skrevet seg til berømmelse, men levde fattig og ensom. Han nærmet seg den sjelelige krise, - den som bragte ham til vanviddets rand.

En ulykkelig hendelse bragte ham inn på et katolsk sykehus, og mens han lå der, så han sitt liv i Bibelens lys, og han ga seg til å studere den svenske mystiker Swedenborg, men han fikk ingen klarhet i saken. Det skjedde først da han var i sitt hjemland hos noen venner i Lund. Der skrev han sine første bekjennelser i bøkene "Inferno" og "Legenden".

Han kjempet seg gjennom tvil og avmakt og fikk på den måten fred i sin sjel, men størst takknemlighet følte Strindberg for den hjelp Bibelen hadde gitt ham. "Da jeg på livets veg hadde glemt all teologi", skriver han "fant jeg tilslutt igjen religionen, men bare i Bibelen, uten forklaring".

Før sin død uttalte han seg også om noen andaktsbøker som hadde vært ham til hjelp, - en av dem var katolsk, en annen luthers, skrevet på 1600-tallet, men som oftest var det Bibelen han vendte tilbake til.

Han hadde flere forskjellige utgaver av den, og han interesserte seg særlig for Det gamle testamente.

"Hellige bøker har en merkelig kraft", sa han "men det er bare for de troende".

Da døden nærmet seg, hadde den tidligere ateist og kristendomsfiende funnet tilbake til barnebønnen og den enkle barnetro. Han ba om at det på gravstenen hans skulle settes følgende latinske ord:

"Ave crux,
spes unica"

(Hill deg kors, vårt eneste håp)

Og korset hadde han på brystet sitt da han døde.

D.M.

VERDIGE KONGEORD

«Jeg trenger en kristen tro»
For min personlige del trenger jeg den kristne tro og etikk for å kunne makte mitt mange ganger anstrengende arbeid, uttalte kong Carl Gustaf nylig, og han la til: Nest etter Fader Vår, har jeg festet meg mest ved Fransiscus-bønnens. «O Herre, gjør meg til et redskap for din fred. La meg bringe kjærlighet der hatet råder . . .»

Ta deg tid til å tenke.
Det er en kilde til kraft.
Ta deg tid til å lese.
Det er en kilde til intelligens.
Ta deg tid til å be.
Bønn er den største kraft på jorden.
Ta deg tid til å elske og bli elsket.
Det er et privilegium
gitt et menneske av Gud.
Ta deg tid til å være vennlig.
Det er veien til lykke.
Ta deg tid til å le.
Det er musikk for sjelen.
Ta deg tid til å gi.
En dag er for kort til å være
egoistisk.
Ta deg tid til å arbeide.
Det er prisen for suksess.

Kong Haakon VII

Kong Haakon VII skal en gang ha sagt: «Det eneste som kan redde verden ut av vanskeligheter og alt det onde, er å vende tilbake til den gammeldagse kristendom med de gamle kristne verdier, som må gjennomsyre et folk hvis vår kultur skal bestå.» —

Sagt og skrevet

Religion er avsporet seksualitet, sa Freud. Så avskaffet man religionen og fikk avsporet seksualitet i stedet.

Religion er opium for folket, sa Marx. Så avskaffet folket religionen og fikk opium i stedet.

Bibelen er full av fabler og menneskeåfunn, sa Bultmann. Så forlot man Bibelen og fikk fabler og menneskeåfunn i stedet.

Poul Hoffmann.

En totalt ny situasjon i verden

Vi har opplevd en fantastisk utvikling i verden de siste år. Men til nå har vi bare sett en liten begynnelse av det som vil skje. Det tok 8 måneder før Spania fikk høre om at Columbus hadde oppdaget Amerika. Det tok 2 uker før Europa fikk nyhetene om at president Lincoln var blitt myrdet i USA. Men det tok bare 1 sekund, via satellitt, fra Neil Armstrong satte den første fot på månen, til hundreder av millioner av seere på jorden så ham gjøre det på sine TV-skjermer.

Det er umulig å høre sannhetens fakkell ut i en menneskevrimmel uten å svi skjegget på en eller annen!

Chateaubriand.

Jeg sov —
og drømte at livet var gult
Jeg våknet —
og fant at livet var gult
Jeg tjente —
og fant at tjenesten var gult

R. Tagore.

MARGIT SOELBERG OG
CHRISTIAN SANDS STIFTELSE.

Denne stiftelse ble opprettet av Odd Fellowhjemmet for Oslo. Dens kapital består av den arv som Margit Soelberg etterlot seg ved sin død 18. februar 1977, og som i henhold til hennes testamente av 1. oktober 1960 og Christian Sands frafall av arv etter Margit Soelberg er tilfalt Odd Fellowhjemmet for Oslo.

Det var en betydelig kapital som hjemmet arvet, og stiftelsen vil ytterligere kunne tilføres midler ved gaver eller på annen måte, samt ved avkastning av stiftelsens kapital. Av stiftelsens kapital skal en stor del være urørlig.

Stiftelsens formål er å gi sykehjelp, leie og eventuelt hjemmehjelp til eldre i Oslo. Denne bistand skal fortrinnsvis gis til Odd Fellow-brødre og Rebekka-søstre som er medlemmer av Oslo-logene og disses ektefeller, som enten bor på Odd Fellowhjemmet i Oslo eller utenfor dette hjem.

Til dette formål kan stiftelsen knytte til seg sykepleiere og/eller hjemmehjelpere.

I den utstrekning det er nødvendig med medisinsk bistand, skal denne søkes hos tilsynslegen ved Odd Fellowhjemmet eller annen geriatrisk kyndig lege.

Stiftelsens styre består av Odd Fellow- og Rebekkalogenes medlemmer som velges med samme funksjonstid som for logens embetsmenn.

Av foranstående utdrag av stiftelsens vedtekter vil det fremgå at Stiftelsen vil gi økonomisk støtte til sykehjelp, rekreasjon, hjelp i huset og anskaffelse av hjelpe-midler for funksjonshemmede.

Det er sikker mange som trenger til et opphold i varmere strøk om vinteren på grunn av visse sykdommer og Stiftelsen kan gi økonomisk støtte til slike reiser.

Søknad om hjelp fra Stiftelsen sendes dens forretningsfører:

A. Werner Madsen
Tjernsrudveien 34
1320 - Stabekk

For å få en mest mulig rettferdig fordeling av midlene, må det sendes med legeattest samt oppgave over inntekt og formue.

Stiftelsen kan årlig disponere et relativt stort beløp, og ser gjerne at brødrene medvirker til at de som måtte ha behov, få hjelp innenfor den ramme som er gitt.

Knut Firman

«Se, jeg gråter»

Dette diktet ble funnet i uniformlommen på en israelsk soldat som ble drept i Libanon-krigen. Her gjengitt på norsk. La diktet røre ved ditt hjerte.

Hør Gud, jeg har aldri snakket med deg, men nå ønsker jeg å si (hei).

Du ser Gud, de fortalte meg at du ikke var til — og som en tosk trodde jeg på dette.

Fra et granat-hull i går kveld så jeg din himmel. Jeg fant ut der og da at de hadde fortalt meg en løgn.

Hadde jeg tatt meg tid til å se de ting du har skapt, hadde jeg visst at de ikke kalte en spade for en spade.

Hør Gud, dette vil bli en grusom kamp. Hvem vet om ikke jeg kommer til din dør i kveld.

Selv om jeg ikke har vært venner med deg før, undres jeg, Gud, om du kunne vente ved din dør.

Se, jeg gråter. Jeg fellor tårer! — Skulle ønske jeg hadde kjent deg i alle disse år.

Signalet, Gud. Jeg må gå. Jeg liker deg veldig godt. Det vil jeg du skal vite.

Jeg må gå nå Gud, adju Underlig, siden jeg traff deg, er jeg ikke redd for å dø.